

Con Kỳ Đà Nhồi Trấu

Lê Quốc Hùng

Một thời phái đầu bù chiếm lĩnh xã hội, thật khó tìm ra một hiệu cắt tóc. Hỏi thăm qua hai phường mới đến được nhà ông Thu. Ông có một chặng đời làm giáo viên, lương ba cọc ba đồng, không đủ nuôi sống gia đình đông con, phải thôi việc, chuyển sang nghề cắt tóc. Phòng cắt tóc tại gia của ông có giá sách cho khách xem, cho thuê và mua bán. Chưa đủ kiếm thêm, ông còn mua bán và trưng bày những động vật nhỏ nhồi trấu của rừng suối. Ngồi trên ghế cắt tóc, quay một vòng, khách được xem trên giá: cáo, chồn, rắn, trăn, khỉ, kì nhông, kì đà... Trước ghế dùng lại lâu nhất, chiếu ngay vào mắt khách trong gương là con kì đà nhồi trấu da nâu đen hoa lang, có đầu cổ mình đuôi và tứ chi nguyên vẹn như sống. Bắt chuyện, tôi hỏi:

- Con kì đà này, ông bán bao nhiêu?

Ông điềm nhiên trả lời:

- Ba vạn chín nghìn!

Tôi nghĩ ông này có ý mỉa mai gì đây? Con kì đà chắc có chuyện gì chẳng?

Thấy tôi có vẻ băn khoăn, ông nói:

- Giá bán thực thà đấy! Nói thách bốn mươi, nói bán ba chín. Cũng chỉ có ông Tây nào lai vãng tới đây mới chịu mua về làm cảnh. Có người bảo da kì đà làm thuốc Nam gì đó. Nhưng vẫn chưa có ông lang nào hỏi cả?

Tôi lại hỏi:

- Con kì đà sống, ông mua vào bao nhiêu?

Ông khua kéo kêu lách cách:

- Hai ngàn một kí. Con kì đà này 15 kg. Ba mươi rồi! Công lột da nhồi trấu sấy khô đánh thuốc và bán được chín. Chỗ lã là thịt kì đà sào nấu ăn được!

Tôi vẫn muốn tìm hiểu:

- Thịt kì đà có ngon không ạ?

Ông cười:

- Biết cách nấu, ăn cũng ngon. Thịt nó vừa có hương vị loài bò sát vừa có hương vị loài cá. Người ta nói nó sống được cả trên cạn và dưới nước, thuộc họ lưỡng cư.

Bỗng ông khua kéo ròn rã, giọng nói trở nên hứng thú:

- Chà! Con kì đà sống trong rừng suối là một con thú cơ hội có sùng có mỏ ghê gớm! Tôi kể chuyện này, khách đừng cho là bịa đặt vì đó là câu chuyện của một giấc mơ. Chiều hôm mua con kì đà này ở chợ về, tôi đã tiến hành lột da nhồi trấu nó. Đúng là tôi đã thực hiện một bản án tử hình vậy. Số thịt lọc ra chế biến thành thức nhắm, cùng bầu bạn uống hết vài ba lít rượu làng Vân. Tôi say đánh một giấc mê man.

Tôi vẫn chú ý nghe ông Thu kể tiếp:

- Thoạt tiên tôi thấy cảnh trời nước hiện ra mênh mông như biển rộng sông dài. Phía trước cầu vồng bảy sắc. Phía sau nhai quạt tím quét lên trời xanh. Tôi đang đắm mình trước cảnh thiên nhiên ngoạn mục thì có một người mặc áo lính biển tự xưng là liên lạc của Thủy Tinh mời tôi xuống Long Cung. Tôi vui vẻ đi theo vào bụng cá heo pha lê có gắn động cơ phản lực. Chỉ chớp mắt đã vào điện ngọc lưu li giữa một quần tiên cá nhảy múa chào mừng trong sóng đàn gió sáo dặt dìu. Một người đàn ông mặc y phục vậy cá muôn màu ngàn sắc. Đầu đội mũ thủ cá chép có hai vây xòe làm tai tựa cánh chuồn miện vương vua chúa. Ngài tự xưng là Thủy Tinh mời tôi ngồi sập vàng. Khay trà bạc khảm ngọc trai. Chén óc óng ánh năm màu bày ngửa. ầm vàng khảm đôi pha trà Thủy tiên. Thủy Tinh giót mời:

- Long Vương biết ông là người trần. Tuy làm nghề cắt tóc nhưng vốn là một nhà giáo có học thức, muốn giữ thiên lương mà về sớm để tránh hậu họa hồ đòi ăn thịt mèo. Hồ chưa kịp về thì mèo đã ở trên cây rồi! Song ông đã lột da nhồi trấu con kì đà xảo quyệt độc ác. Nó đã làm hại Thủy Tộc suối hồ hàng chục năm trời, đáng phạm tội chém đầu ở Thủy giới. Nay tôi rất hân hạnh, thay mặt Long Vương được vinh hạnh tiếp ông xuống chơi Thủy Cung, có lời cảm ơn và chúc ông hạnh phúc.

Hôm qua cũng có mời cả ông đánh cùp

trong hồ đã bắt được kì đà. Nhưng không thấy đến. Có lẽ vì ông ấy sợ cá trả thù chẳng? Mỗi ngày mỗi cùp bắt vài mạng nhân ngư. Nghe nói ông ấy còn dùng thuốc nổ kíp mìn tàn sát Thủy tộc từ cái trứng trở

đi. Trong cái xấu có cái tốt. Một cô cá nheo tham mồi vào cup. Tiếc rẻ cô cá tơ, lão tham mồi kì đà rượt theo. Lẫy cup bật. Lòng cup sập xuống. Kì đà đã bị nhốt lại như tướng giặc bị cũi. Người đánh cup bắt được kì đà, bán cho thợ phe cá. Thợ phe cá bán kì đà cho ông. Và ông đã tử hình nó theo ý trời. Ý trời là ý dân. Dưới ánh sáng của Long Cung, ai làm việc nghĩa, dù ít dù nhiều, được trọng thưởng và nhớ ơn. Do đó ông đã vui lòng xuống chơi Thủy Cung, nghe chúng tôi tỏ bày lòng ái mộ người hiền.

Tôi nói lời phúc đáp: “Cảm ơn!”. Uống xong tiệc trà thì sang tiệc cơm. Trên sập đồi mồi rất bạc, đê vào mâm cỗ nửa nóng nửa lạnh, với trăm món hải vị nghi ngút hương thơm kích thích ăn uống. Nào là lối càng cua bề luộc ăn khai vị. Thịt tôm hùm bóc nõn chung sâm. Mực tươi mực khô nướng giòn. Các món Á Âu về chim thu nhụ đế. Sò huyết tươi, cá gỏi nước mặn nước ngọt. Có cả món gỏi Nghĩa Lâm Thao Phú Thọ tự thời các vua Hùng. Các thức huyết yến, bạch yến và chả nem chim đảo. Rượu các loại cỗ kim không thiếu. Có cả rượu vang của ông Magienlăng bị thổ dân đánh chìm tàu ở vũng Philippin. Phải nói thủy cung là cái rốn tụ về mọi thứ thức ăn cao cấp hảo hạng của thế giới. Thủy Tinh cùng các nàng tiên cá tiếp tôi, cũng nâng lên, đặt xuống, cũng bù khú say sưa, ngất ngà ngất ngưỡng. Sau mỗi lần cạn chén, lại cùng nhau “dô” lên một tiếng vang lừng Thủy Cung. Các cụ nói từ sắc chữ sai. Có từ mà không có sắc thì giảm mất nửa độ khoái khẩu và niềm vui ăn uống. Tôi cáo đã say thệt rượu kì đà với bè bạn lúc chiều, nhưng vẫn cạn chén với Thủy Tinh và các nàng tiên cá chuốc mồi. Lúc chuyênh choáng, tôi nắm tay Thủy Tinh nói:

- Ông khởi binh từ ngày biển tiến đánh Sơn Tinh, gây đại hồng thủy thế giới, cách đây 30 nghìn năm. Ông có gì hộ mệnh mà sống lâu vậy?

Thủy Tinh cười tự hào:

- Trong thế giới nước, tôi làm theo sức hút của Mặt Trăng với thủy triều lên xuống và vòng quay của Quả Đất từ Đông sang Tây. Tôi từng là học trò của vua Hùng nên nắm chắc luật cân bằng âm dương, giải quyết mâu thuẫn trong hòa đồng, do đó bất tử.

Liếc nhìn các nàng tiên cá, khề khà tôi lại hỏi:

- Thủy Cung muôn vàn người đẹp, phải nói là tuyệt mỹ. Cớ gì mà ông cứ phải tranh với Sơn Tinh để dành nàng công chúa Ngọc Hoa của chúng tôi?

Thủy Tinh nắm chặt tay tôi:

- Trần giới các ông có câu bụt chùa nhà không thiêng mà ị! Hơn nữa đều là con cháu ông Lạc Long Quân và bà Âu Cơ tôi muốn rẽ đi đâu về thất chặt tình người biển người núi mãi mãi. Song từ nay, tôi đã đổi mới tư duy theo thời đại biển lùi, mở mang hồ nước trên ngọn núi, phát triển ngư dân vùng đầu nguồn, khai thác nguồn năng lượng của nước mà các ông gọi là vàng trắng, đồng thời để tránh lúc nổi giận ghen tuông làm lóa lẹt đồng bằng...

Tôi khen cả hai câu trả lời được. Cơm nước đã thỏa, Thủy Tinh dẫn tôi vào bụng cá kình trong suốt pha lê có gắn động cơ siêu tốc đến xem ca múa nhạc ở nhà văn hóa Long Cung. Hôm sau, chơi vườn san hô, đảo đồi mồi, và chiêm ngưỡng cột đá chêu sóng Thái Bình Dương, vũng sâu 11 km Mariana Philippin. Ngài còn mời tôi du lịch năm đại dương. Nhưng nhớ bà xã nhà tôi nên cáo lui về. Ngài cũng chiều.

Hôm ra về, ngài tổ chức cuộc gặp gỡ các linh hồn cá và thân nhân của họ tại điện Ngọc Trai. Tôi ngồi giữa sập kim cương như một ông thánh chưa bằng. Các linh hồn cá tụ về đầy điện các. Tôm tép, đòng đòng, cân cán, cá cò, mương, rói, rô, diếc, chép, trôi, trắm, chày, mè, nheo, chiên, ngạnh, trê, chuối, măng, nhồng, ngao, thiều, rung, vền... Cá lớn cá bé hết khóc lại cười. Họ vây chặt lấy tôi mà hô lời chúc tụng, lời cảm ơn. Thân nhân của họ tung ngọc sò như mưa sao lên đầu lên cổ tôi. Những vòng ngọc lưu li, những chàng hạt kim cương, bạc vàng, đá quý, liên tiếp khoác đầy cổ đầy vai. Họ coi tôi như người anh hùng cứu tinh được quàng vòng nguyệt quế chưa bằng. Thủy Tinh cũng khóc cười với họ, cũng không ngớt lời mừng tôi. Vợ yêu của ngài ôm một chùm phong lan bẻ tặng tôi và một mâm san hô năm màu cực đẹp. Bồng ngài cầm hờn, mắt nẩy lửa kẻ tội ác của kì đà đã xâm phạm chủ quyền Thủy Phủ ngọn nguồn, vừa hại trăm ngư, vừa làm hư hỏng cả đội ngũ quản lí của ngài. Ngài dẫn chứng hùng hồn bằng bộ phim phóng sự băng hình Vidioatset thu từ màn huỳnh quang vô tuyến điện tử viễn thông vũ trụ của nhà trời. Con kì đà hiện ra. Nó bơi như con thuyền lướt trên nước. Bốn chi có màng mỏng là bốn mái chèo kì tài. Đuôi dài lái tha thướt như đuôi trĩ cuộn sóng. Trên mặt nước xanh lung nó xanh màu nước. Bụng trắng trắng lẫn màu trời sáng. Các loài cá nhỏ tưởng con thuyền có thể dựa, tới gần là nó đớp. Cá tầng dưới ngoi lên cạnh đây nó liền bắt. Có khi nó giả vờ chết trôi chết nổi, xì ra mùi tanh và bọt nhãi văng nước. Mương rói lao xao tìm đến. Nó cất vó dốc vào miệng. Chán bơi nổi nó bơi chìm ở mọi tầng nước như tàu ngầm. Khi còn tuổi nhóc xuôi ngược nó nói:

- Ta là cá mồi vùng nước lợ lên chơi đây! Ai có thân nhân hãy đến nhận thư này!

Có con cá nào đến là nó đớp. Chiên con tìm đường ra biển chưa biết nước lợ là gì, đến phỏng vấn, nó đớp. Lúc khác gặp đàn rồng rồng trăm ngư nó lại nói:

- Các bạn học sinh trăm họ thân mến! Anh là con cá thời nguyên sinh cổ đại về đây! Nếu muốn biết loài cá biến thành loài bò sát như thế nào hãy đến nghe anh diễn thuyết!

Nhiều mương rói thích chí, há mồm háng chuyên hươu vượn, không cảnh giác, nghe theo, nó xoi tái. Bơi trong nước nó bằng bạc như nước. Bò trên mặt bùn nó đen trũi như bùn. Nó nằm im trong bùn chờ các loài cá ăn ở tầng đáy như rung diếc chiên ngạnh trê tới là nó phóng ra đớp. Để chống lại chuỗi măng tranh mồi, nó quẫy đuôi làm bùn như tung hỏa mù mà lẩn thoát. Có lần kì đà chòi bị ngũ ngọc chuỗi bắt đem hành hình, nó ngạo mạn nói:

- Các người muốn sống phải thả ta ngay! Ta là con của cá sấu đây! Ta gọi bố đến thì các người cái vẩy không còn!

Ngũ ngọc chuỗi coi bộ nó hao hao giống cá sấu, sợ tái mặt, vội nhả ra. Được thế, nó càng lên mặt chúa sơn lâm của vùng nước. Đến tuổi ngọc, kì đà mỗi lần xuống nước là xưng danh:

- Ta là cá sấu của núi. Ngài Thủy Tinh cử ta chuyên thanh tra công việc chấp hành luật Long Cung của Hà Bá và trăm ngư!

Những đàn cá vô chính phủ sợ cuồng vẩy, xin cúng mạng cho nó. Nay biểu con trăm cỏ. Mai biểu con chép vàng. Kia hồi lộ con trôi tờ. Kia quà cáp con mè bạc. Cứ thế nó lấy oai cá sấu mà trị dân. Trong đám vô chính phủ, có ngọc sộp bắt phục tùng. Sộp gửi thư nặc danh tố cáo kì đà lên Hà Bá. Hà Bá phái Thuồng Luồng thanh tra bắt trị tội kì đà. Nhưng lạ thay, kì đà hơn hờ bơi đến hôn hai chi trước Thuồng Luồng:

- Bác kính mến! Con là kì đà có chung cụ tổ với bác. Lão sộp tranh mồi nhái với con, ghen ăn tức ở, xin bác trị tội nó. Con như thế này sao dám phạm thượng được!

Thuồng Luồng thấy kì đà có dạng bò sát như mình cho là có họ hàng liền tha tội. Quay ra bắt chuỗi sộp nộp cho Hà Bá. Chuỗi sộp bị Hà Bá kết tội ăn thịt cá con và vu khống cho kì đà đã vốn là bạn của nước có công diệt nhái. Thế là sộp bị lên thớt làm gỏi. Tin sộp bị tử hình khiến cho bọn cá ăn thịt cá càng sợ uy của kì đà. Từ nay có dù che của Hà Bá và Thuồng Luồng, kì đà càng lên mặt hơn nữa.

Tháng bảy đến. Mưa to nước lớn. Thủy Tinh cất quân đánh Sơn Tinh để trả hận thù xưa. Cá sấu được huy động lên núi chiến đấu. Chuỗi ngọc đi đón cá sấu tận ngoài cửa sông:

- Con xin báo cáo với ngài! Trên nguồn có một con kì đà đã giả mạo là ngài để áp bức trăm ngư, làm tổn thất uy tín thanh danh của ngài. Xin ngài trừ khử nó. Hơn nữa trong cuộc chiến này, nó là một phần tử lợi hại, vừa ở cạn vừa ở nước, nó sẽ làm thám báo cho Sơn Tinh thời rất nguy hiểm. Cá sấu tức lộn cả ruột, lao gấp vượt dòng ngược thác theo chuỗi ngọc lưng bắt kì đà. Không ngờ kì đà đã leo cây bắt khi con và chim non làm quà, phóng theo dòng chảy để đón cá sấu. Nó nói:

- Kính chào bác cá sấu! Con là kì đà có chung cụ tổ bò sát ở nước với bác. Nay bác lên! Con mang quà đặc sản của xứ núi xin biểu bác! Lão chuỗi ngọc tranh mồi ngóe với con, ton hót bậy, xin bác đừng nghe!

Nhìn kì đà cũng hao hao hình dạng họ hàng, cá sấu hết giận, nó quay về đớp chuỗi ngọc ăn kèm với khi và chim ngon ơi là ngon! Cá sấu nhận kì đà làm liên lạc dẫn đường lên ngọn suối đầu khe để chống Sơn Tinh. Nhờ vậy, cá sấu vượt rừng leo núi, vào hang bắt sạch cáo, chồn, kì nhông, sóc, chuột núi, qua đồng cỏ săn hươu, nai, khỉ, gà rừng, cun cút... xoi tái không biết bao nhiêu là sinh mạng của thần núi. Sơn Tinh cử chúa rừng hổ xám săn bắt cá sấu. Cá sấu chạy thực mạng về hồ. Kì đà bị hổ vồ hụt, leo lên cây cao nói:

- Xin chúa sơn lâm xét lại! Con là kì đà chuyên ở cạnh thân dân của chúa! Con bị cá sấu bắt làm tù binh. Có chi chúa lại vồ con? Cũng may là con học được miếng võ trèo của thầy mèo rừng!

Hổ xám cũng là trò của mèo nên người gầm thét:

- Lần này tao tha. Nhưng mày phải làm gì để chuộc tội?

Kì đà tươi tỉnh đáp:

- Dạ! Con có thể xuống nước do thám Thủy Tinh. Con sẽ thông tin cho chúa rừng rõ tình hình của địch. Và sẽ biểu chúa món quà đặc sản của nước.

Quả nhiên hôm sau kì đà từ dưới hồ lên nói:

- Xin báo cáo chúa rừng! Đêm qua mưa lớn. Thủy tộc đã đưa hàng vạn quân lên hồ. Tại ngư phủ, Hà Bá, Thuồng Luồng, Cá Sấu đang bàn xin Thủy Tinh chi viện để tiến công núi vào một ngày gần đây!

Được bọn cá vô chính phủ cống nạp con chép đỏ, kì đà dâng lên chúa rừng:

- Lũ chép vượt đập. Con bắt được một con chép đỏ xin biểu chúa làm bữa điểm tâm!

Hổ xám vồ chép đỏ bỏ miệng nhai ngón ngấu. Chén xong ngài thòm thềm giục:

- Xuống hồ ngay! Bảo Hà Bá đem Thuồng Luồng Cá Sấu lên nạp mạng. Có Thủy Tinh lên phải về báo cáo gấp. Nhớ mang theo cho tao một con chiên mập.

Kì đà dạ ran nhảy xuống hồ. Nó bơi đến hôn chân Thuồng Luồng Cá Sấu xu nịnh:

- Con hùm xám vẫn rình các bác trên bờ. Tất thời đồng cỏ phía tây nó bỏ ngổ. Các bác xin được mưa lớn đêm nay ở vị trí ấy. Ta sẽ lên làm cỏ bọn quân dân Sơn Tinh.

Thuồng Luồng Cá Sấu cho là phải yêu cầu Hà Bá điện cho Thủy Tinh. Thủy Tinh cứ rông đen lên làm mưa lớn từ giờ Dậu đến giờ Tí. Đồng cỏ chìm trong nước. Thuồng Luồng Cá Sấu đưa quân lên bắt sạch châu chấu cào cào giun đé ếch nhái chuột bọ hươu nai chạy không kịp, chết đuối, làm mồi cho cá vô kể. Trúng và chim non sặc nước, cá tha hồ liên hoan còn đóng thành bè đưa ra suối về hồ. Lúc ấy vào giờ Sửu. Quân Hà Bá thắng to. Kì đà bò lên báo Sơn Tinh thì đã muộn. Nó nói:

- Thưa chúa rừng! Thưa ván này ta bày ván khác. Ngày mai ngài cho phục kích ở khe phía nam cửa hồ. Thế nào ngài cũng thắng lớn. Khi quân Thủy Tinh vào đầy khe, ngài cho chắn đặng phía dưới. Đơm rọ vào cửa đặng. Phía trên ngài cho trâu bò rừng xuống đôn. Quân Thủy Tinh chạy vào đây các rọ!

Hồ xám cho là phải, khai triển ngay kế hoạch. Kì đà xuống hồ phao lên rằng:

- Trâu của Sơn Tinh mắc bệnh dịch tễ chết đầy khe!

Hà Bá lừa quân lên lấy thực phẩm đen kịt lòng khe. Thế là bị chúa rừng bắt hàng ngàn quân.

Một hôm chúa rừng ra khe phía Bắc hồ đón tin tức của kì đà. Ngài đi thật sớm. Vợ ngài nhắc:

- Anh hãy xoi cái mông bò tươi đi đã!

Ngài đáp một tiếng gầm rợn gai núi:

- à uôm! Ta để bụng đói để ăn thịt con cá chiên mập cơ!

Đến nơi, ngài ngồi châu trên phiến đá dưới bóng cây. Mặt trời lên ngọn cây cổ thụ, kì đà vẫn chưa mang cá chiên lên. Ngài đói hoa cả mắt, vừa ngồi vừa ngáp ngủ. Đến khi mặt trời đã xuống bên kia núi, đói quá ngài lăn ra làm một giấc, ngáy khò khò như sấm. Lúc bấy giờ kì đà mới bò tới. Ngài đánh hơi rất tinh vùng dậy gầm quát:

- Cá chiên đâu? Tao chờ mày đói hết hơi rồi!

Kì đà sực nhớ lời hứa lần trước. Nó chấp hai chi trước vái ba vái thân nhiên thưa:

- Con vẫn chưa tóm được cá chiên dâng chúa. Vì Hà Bá tập trung cá chiên luyện tập chuẩn bị tấn công bắt sống chúa. Sở dĩ con lên muộn vì phải nghe bài giảng chính trị của Hà Bá cho quân đoàn chiên ngành quát. Hà Bá nói là phải bắt được chúa để lấy xương nấu cao hổ cốt dâng vua Thủy Tề. Lấy phổi để chữa ho hen cho trăm ngư. Lấy râu cắm măng tre để lấy ròi làm thuốc độc giết trâu bò rừng. Lấy da chống chó sói. Lấy vuốt làm đồ trang sức và phòng bệnh cho công chúa mới sinh của Long Vương. Vậy xin chúa gắng chờ hôm nào họ xung phong lên núi, thời chúa sẽ được một bữa thoải mái xoi thịt cá chiên.

Nghe nói chúa rừng vừa lo vừa mừng. Nhưng cơn đói bụng vẫn không nguôi, lại thét gầm:

- Chờ đến hôm đó tao chết đói rồi! Bây giờ tao ăn thịt mày.

Chúa rừng vung đuôi quát xuống đất định vồ, kì đà vẫn vui vẻ đáp:

- Chúa rừng ăn thịt kì đà cũng được thôi! Nhưng chỉ sợ chúa đau bụng chết vì con có mật độc. Và lại thịt kì đà rất tanh không ngon bằng thịt mương rói dưới suối. Mương rói tuy bé nhưng bổ đáo để. Chúa muốn ăn một thúng cũng có ngay. Xin mời chúa quá bộ xuống khe.

Hồ xám vừa đói vừa khát đi theo kì đà. Kì đà biết rằng mỗi lần hổ gầm, mùi thối ở mồm vung ra như cóc chết. Chả là hổ ăn thịt chẳng chịu xia răng. Tới khe, kì đà yêu cầu chúa đằm xuống nước như trâu đằm. Há mồm ngâm trong nước. Nước mát thấm vào da chúa sinh dễ chịu như cây khô gặp nước tươi lại. Nước lùa vào miệng hổ rồi chảy ra. Mương rói đánh hơi thấy, lao xao bơi đến ủa vào miệng hổ rĩa đóp. Hổ để cá con xia răng càng thấy dễ chịu, càng há to mồm và ngâm càng lâu. Đến khi đã có một mồm đầy mương rói, kì đà hớn hờ nói:

- Xin chúa mím miệng lên bờ, nhe răng hở môi cho nước chảy đi mà ăn cá!

Hồ xám làm theo. Thế là được vô số cá nuốt vào dạ dày. Cứ vậy hổ xám lại ngâm mồm trong suối để ăn mề cá nữa cho đến no thì thôi. Chúa rừng nghĩ:

- Cái thằng kì đà ma quỷ thật! Thế này thì ta vừa được tắm mát, vừa bớt hôi mồm, vợ càng ưa hôn mà lại tiêu diệt sinh lực của Thủy Tinh và bổ dưỡng sức chiến đấu cho ta. Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh là thế này chẳng? Khá thật kì đà!

Cứ thế suốt mùa mưa. Kì đà thám tử tham mưu cho cả Sơn và Thủy rất gian ngoan, lợi hại. Thành ra lên cạn nó có dù che của núi, xuống suối hồ nó có dù che của nước. Chiến tranh kết thúc, cá sấu về biển. Nó lại càng bạo ngược. Bây giờ nó tính chuyện không mất gì mà làm bá chủ thiên hạ. Giàu quyền giàu của cỡ tỷ phú rừng suối. Nó dùng săn sắt cá cờ nạp mạng để nuôi cá chuối. Nó buộc cá chuối săn bắt

mương rói công nạp để nuôi nhồng măng. Nó buộc nhồng măng sẵn lòng đòng đòng cân cần công nạp để nuôi cá ngao. Cứ thế nó sai bảo được tứ hổ hung thần của suối hồ. Hễ con cá nào thành tinh thành tướng, tranh hùng là nó khừ. Không khừ được, nó liên minh với rái cá tiêu diệt. Trăm ngư được nó ban ơn, sinh ra lòng sùng kính kì đà như một vì phúc tinh. Chưa có con cá nui nào đủ chữ hiểu ra rằng nó lột vảy kẻ khác đắp cho mình, lột vảy mình đắp cho kẻ khác. Còn nó ăn trên ngòi chốc, chỉ tay năm ngón, không mất vốn tổn lãi gì. Thậm chí không một chữ trong đầu mà nó có cả thiên hạ. Dân cá suối hồ hao hụt. Nó bày cho Hà Bá báo cáo lão chim chả rái cá bắt. Dân cá khổ quá nhân cửa đập mở, hoặc mưa to tràn đập trốn ra sông bể. Nó làm như thủy cung không tính toán gì được sự hơn thiệt trong lẽ cân bằng sinh thái.

Thủy Tinh nói:

- Có lẽ con kì đà vô học ranh ma này đã đến ngày trời điểm huyết tử. Do đó mới chịu tham mỗi chui vào cạm bẫy. Phúc lành cho 70 đời dân cá mạn ngược chúng tôi.

Tôi nói:

- Những kẻ giàu bao giờ cũng tham. Những kẻ tham bao giờ cũng ngốc. Giàu tiền tham tiền, giàu của tham của, giàu quyền lực tham quyền lực, giàu quyền mưu tham quyền mưu. Tham thì thâm. Tất yếu sẽ ngốc vì không lường được mình tự lao thân vào cạm bẫy đã bày đặt của tạo hóa. Tôi đã lột da nhồi trấu kì đà là phù hợp với lẽ tự nhiên những kẻ tích ác được ác!

Muôn linh hồn cá và thân nhân của họ vẫy vẫy vang lừng. Thủy Tinh trịnh trọng nói:

- Tôi thay mặt Long Vương và thủy tộc xin thành thực cảm ơn ông đã trừ diệt kẻ thù cơ hội của thủy tộc bằng một hình luật thích đáng lột da nhồi trấu làm bù nhìn cảnh cáo ở cõi đời cho mọi người thấy tính cách xảo quyệt vụ lợi và tội ác của nó. Để ghi nhớ ơn, Long Vương tặng ông cả một điện ngọc trai này về cõi trần làm kỉ niệm.

Tôi nói lời phúc đáp cảm ơn. Còn quà thưởng xin lưu lại. Bởi cố mang về cõi trần thì quê hương thành sông hồ biển cá. Tôi nhận tấm lòng của thủy cung cao quý hơn tất cả những gì nước muốn dành cho đất. Thủy tộc lại vẫy vẫy vang lừng. Thủy Tinh cùng trăm ngư rẽ nước dẫn tôi lên bờ. Một đàn cá chép xanh đỏ trắng vàng tím xếp thành chữ họ tên tôi nhảy lên không trung chào tống biệt tôi lần cuối.

Vừa đặt chân lên đất cạn. Bỗng phía sau từ nước, ếch nhái nhảy theo lên bờ ào ào. Phía trước từ núi đồng, nhái ếch nhảy tới âm âm. Tất cả phô yếm trắng phập phồng. Đôi mắt tròn thì nhau giương lên thô lỗ. Cặp đùi dể thì nhau khoe mập mạp. Con châu lưng gù gù. Con bò lưng lôm ngôm. Con đứng lên bằng hai chi dưới, hai chi trên ôm lấy thân tôi. Hết con này đến con khác nhảy lên bám lưng bám ngực và ngòi trên vai tôi. Nào là ếch đá ếch đất ếch núi ếch đồng ếch ương chẫu chuộc nhái bèn um oam chẻo góc cóc cộc đen vàng nâu tía...Lạ thay họ nhà cóc nhái cũng khóc như mưa. Mắt mắt lệ lệ ngọc ngọc rơi muôn hạt lóng lánh quanh tôi. Hết khóc họ nhà nhái lại cười. Ai nấy lớn bé đều một cái miệng ngoác đến tận chân mây. Tiếng cười râm ran như sau trận mưa đêm tháng tư ngoài đồng trong ao mà họ nhà nhái hội tấu. Bỗng im bật. Một cóc cộc da sần sùi còn vết bôi vôi, ngồi trên bàn tay tôi ngẩng đầu thưa:

- Coọc coọc! Kính ông! Họ nhà chúng con đón chờ ông ở đây để bày tỏ lòng biết ơn. Ông đã cứu linh hồn chúng con thoát cái bụng tằm tối của kì đà. Con là cậu của ông trời. Thiên Đình có thiệp mời ông lên chơi!

Cóc cộc đưa cho tôi tờ thiệp có hoa văn mặt trời trăng sao:

“Ngày 20 tháng 10 năm 1989.

Kính gửi ông Lê Thu nước Việt Nam Địa Cầu.

Qua màn ảnh vô tuyến viễn thông vũ trụ, nhà trời đã biết ông lột da nhồi châu con kì đà gian ác. Việc làm đó phù hợp đạo lý của trời đất. Thiên Đình kính mời ông lên chơi và nhận Huân chương chiến công diệt ác của vũ trụ năm 1989. Thiên Đình rất hân hạnh được đón tiếp ông.

Ngọc Hoàng”

Cóc cộc nói tiếp:

- Coọc coọc! Lay ông! Cháu trời có dặn con bằng giá nào phải mời và đưa ông lên sớm ạ!

Tôi không dám trái lệnh trời. Vừa đi theo cóc cộc và họ nhà nhái lên mây. Không rõ lên trời bằng cách nào? Chỉ nghe thấy tiếng ù ù gió thổi. Chớp mắt tôi đã ngồi trong lầu khách của Ngọc Hoàng. Đó là một cái lầu trong suốt như pha lê. Trên salong làm bằng ánh sáng, tôi ngồi đối diện với ông trời. Ngài đúng là một người ngọc tỏa ánh hào quang rực rỡ và êm dịu. Tóc râu ngài trắng như mây tuyết. Mặt ngài đỏ như mặt trời mọc trên biển cả. Biết tôi là người Lạc Việt, ông trời cho mời công chúa Tiên Dung và chàng Chử Đồng Tử cùng tiếp tôi cho thêm phần thân mật ấm cúng. Hai người vẫn trẻ trung như trong truyền thuyết. Về kiêu diễm của nàng và điển trai của chàng đúng là con cháu chưa tưởng tượng hết được. Hai người rót trà thiên tiên mời tôi và Ngọc Hoàng. Khi Tiên Dung mời tôi thì Chử Đồng Tử mời Ngọc

Hoàng. Khi Chủ Đổng Tử mời tôi thì Tiên Dung mời Ngọc Hoàng. Tôi có ngờ đâu một gã cắt tóc như tôi mà trở thành thượng khách của nhà trời. Tôi cảm thấy vô cùng vinh dự và hạnh phúc, làm cháu con được gặp gỡ ông bà tổ tiên và người đứng đầu vũ trụ ngoài sức tưởng tượng. Phải nói là Thiên Đình tràn ngập ánh sáng tinh thần dân chủ bình đẳng bác ái. Lúc đầu tôi e ngại vì sợ có hành vi phạm thượng, thời Ngọc Hoàng nói:

- Ông cứ tự nhiên như ở nhà. Đại thi hào Tago đã nói rồi !

Tôi thưa:

- Vâng! Tôi có nhớ câu: “Đã mặc áo gì cứ thế mà đến” và “ Trong sân châu vũ trụ mỗi ngọn cỏ cùng ngời với mặt trời mặt trăng!”

Công chúa Tiên Dung thỏ thẻ nói với chồng:

- Anh thấy chưa? Con cháu sau 4.000 năm còn giữ được tinh thần của anh đó!

Chàng Chủ Đổng Tử mỉm cười:

- Tinh thần đó bắt đầu tự ở em!

Tiên Dung về tự hào với Ngọc Hoàng, mời thưởng tôi chén trà ngào ngọt hương vị thiên liên. Và hỏi nhỏ:

- Dưới nhà còn bệnh gia trưởng phải không?

Tôi se sẽ đáp:

- Dạ!

Công chúa có thoáng nét mặt buồn trên môi và ánh mắt.

Ngọc Hoàng trịnh trọng nói:

- Thưa ông ! Nhà trời rất phấn khởi và hân hạnh được tiếp ông lên chơi. Vừa qua ông bận tiếp khách nhiều ở hạ giới. Nhưng đã không ngại lên chơi nhà trời. Thiên Đình đánh giá cao hành vi có ý thức làm theo ý trời của ông, đã xử tử tên kì đà cơ hội ở trần gian. Do đó nhà trời rất vui mừng, khuyến khích, đã quyết định tặng ông huân chương như đã nói và lưu ông một tháng du lịch Thiên Cung. Hôm về hạ giới , nhà trời cử lễ trao tặng huân chương và mít tinh tổng tiến. Bây giờ mời ông dự bữa cơm dưa muối với nhà trời.

Tôi có lời cảm ơn vừa dứt. Bỗng chớp nhoáng như có hiện tượng bật tia lửa điện. Tôi và Ngọc Hoàng cùng các vị quan khách đã có mặt trong phòng ăn. Quả là cỗ bàn chưa từng có ở trần gian. Người ta nói chín phương trời mười phương đất là có thực. Mỗi mâm ăn bung ra một món của một phương trời, một phương đất. Từ cái bát, đôi đĩa cái thìa đều có nét hoa văn và sắc màu riêng của phương ấy. Người đầu bếp phải giới thiệu xuất sứ, giá trị và cách ăn từng món. Ăn món nào thì người đầu bếp bung ra món ấy theo một trình tự khoa học vệ sinh ăn uống hợp khẩu vị. Thành ra ăn được nhiều mà không thấy chán. Tôi nhớ nhất những món ăn lạ và càng nhớ những món ăn quen. Nghe giới thiệu , tôi đã ăn chả trâu ướp tỏi chế biến từ sao Ngưu. Thịt vịt hầm và trứng tráng của sao Vịt. Mâm đa sào của cung Trăng. Thịt chuột vàng quay tẩm gừng của sao Hỏa. Tim hổ chưng sâm của sao Sâm. Rêu tảo hấp của sao Kim. Gà ri luộc lá chanh của thiên hà số 9. Dê tái của thiên hà số 36 tỷ. Giò lợn của Trái đất ngoài Ngân Hà...Món ăn của Trái Đất thuộc Ngân Hà có pít tết thịt bò của Anh Quốc. Bánh mì pa tê của Pháp Quốc. Súp khoai tây của Nga La Tư. Bánh bao Thượng Hải. Nem của Việt Nam...Biết tôi nhớ nhà, công chúa Tiên Dung nói thầm với người đầu bếp: “ Tìm chợ trời cho một đĩa rau muống luộc với quả cà dầm tương! “Chỉ một ánh chớp, người đầu bếp có ngay món đó dâng lên tôi. Tôi cảm động ứa nước mắt. Lúc ăn uống xong, tôi mạnh dạn hỏi công chúa mới được biết ở nước nhà có món gì thì ở trời có món ấy. Măng đắng, rau má, rau sắng chùa Hương , rêu đá Nha Trang...đều có. Chỉ có đất vì của không trọng bằng công. Một đĩa rau muống như tôi đã ăn tính ra tiền Việt Nam 500. 000 đồng. Tôi nghĩ mà xót ruột. Song không lo bởi có trời bao tất. Chớp nhoáng tôi đã thấy mình ở phòng trà. Vừa uống trà được một chén thứ trà thơm của thiên hà thứ 360 thì chớp nhoáng tôi đã ở phòng ăn hoa quả. Hoa trái của mười phương đất gửi tới. Có hàng vạn thứ quả khác nhau về hình thù, hương vị, màu sắc, đậm nhạt, chua ngọt, bùi ngon...Chớp nhoáng tôi đến phòng uống rượu cất từ mười phương Đất. ở trời ăn riêng uống riêng không tạp nham như hạ giới. Chớp nhoáng tôi đã ở phòng ngủ. Nằm trên đệm không khí. Đầu đặt trên gối mây và đắp chăn mây mỏng màu cầu vồng bảy sắc. Chớp nhoáng tôi đã tham quan các phòng làm việc của Thiên Đình. Mỗi người một máy vô tuyến truyền hình vũ trụ. Cần liên lạc với người sao Hỏa, bấm nút là thấy nhau trên màn ảnh và trò chuyện với nhau. Nhà trời làm việc cả vũ trụ đều thấy qua các kênh ti vi. Chớp nhoáng tôi đã họp báo và lên vô tuyến truyền hình vũ trụ. Trời có ti ti tờ báo ngày báo tuần và ti ti kênh ti vi thông tin toàn vũ trụ, liên lạc với bất kì đâu. Chớp nhoáng tôi đã tham quan viện bảo tàng nhà trời, biết hết lịch sử vũ trụ của Ngọc Hoàng quản lí với ti ti thiên hà có không, không có. Và các nền văn minh chói lọi trong vũ trụ

với loài người thông thái ngoài Trái Đất. Tất cả vũ trụ hiện ra đại thể và chi tiết trong màn hình không gian bốn chiều. Đến một con kì đà bắt một con cá nhỏ cũng hiện ra mồn mồn. Thế giới vô hình thành có hình. Vì thế mà người trời kiểm soát cả vũ trụ. ở hạ giới có câu: “Trời có mắt” cũng vậy. Trong 10 quả đất ở 9 thiên hà, có quả đất thứ 10 chưa tôn trọng luật cân bằng sinh thái, chưa có hòa đồng, con người và con vật còn xâu xé nhau như chó sói với cừu non. Nơi này có nhiều kì đà nhất trong vũ trụ. Nhoáng cái nữa tôi đã ở thăm các trường đại học của nhà trời đào tạo các nhà khoa học, các nhà nghệ sỹ cho chín phương trời mười phương đất mà ở ẩn Độ gọi là phật mười phương. Tôi được giới thiệu cụ tổ Lạc Long Quân đã tốt nghiệp ở đây, đã từng về Việt Nam sau này đời hiện ra là Hùng Vương, đời hiện ra là Tần Viên, đời hiện ra là Thánh Gióng, đời hiện ra là Rùa Vàng. Cụ đã làm luận án tiến sỹ cấp 3 thành công về đề tài “Tứ bất tử đời đời hiện thân giữ nước dựng nước Việt Nam”. Hiện nay cụ đang làm việc trong viện cơ mật của nhà trời. Nhoáng cái nữa tôi đã thăm cột chống trời cao dài dọc chín tầng mây chín thiên hà các hướng Đông Tây Nam Bắc. Cột làm bằng các hạt cơ bản cực mạnh nhằm cân bằng vũ trụ tránh các sự cố các thiên hà nuốt lẫn nhau, các hành tinh va chạm bắn phá nhau. Các hành tinh, các thiên hà xoay quanh cột chống trời của nơi mình. Ví dụ cột chống trời Bắc Nam thì Quả Đất của ta xoay quanh nó từ Đông sang Tây. Tôi có nguyện vọng thăm hết các làng các phố người Việt Nam ở Thiên Cung. Nhưng phải mất năm năm. Thành ra chỉ được gặp cụ Nguyễn Trãi và cụ Hồ Chí Minh trong một phút. Hai cụ đang bàn bạc với nhau trước màn hình vô tuyến viễn thông về Việt Nam. Thấy tôi chào, cụ Nguyễn Trãi dặn:

- Con trở về nói với đồng bào rằng:

Trừ độc trừ tham trừ bạo ngược

Có nhân có trí có anh hùng.

Cụ Hồ cũng dặn:

- Chú về nói với cả nước là: “Quét sạch chủ nghĩa cá nhân, nâng cao đạo đức cách mạng. Làm sao cho dân ta có việc làm, cơm áo và chữ” !

Nhoáng cái tiếp tôi đã đến ngày hồi hương. Nhà trời tổ chức lễ trao tặng Huân chương và mít tinh tiễn biệt tôi. Quảng trường rộng vô biên. Người trời các hành tinh xem vô tuyến truyền hình vũ trụ bộ phim phóng sự: “Con kì đà của Quả Đất” có quan hệ với việc làm của tôi như đã kể. Song có những mảng hình ảnh mới. Bây giờ tôi thấy là lần đầu.

Một hôm trời lạnh. Đá đổ mồ hôi. Kì đà moi một không ra khỏi hang. Đói mềm. Nó nằm thò đầu ra cửa như chờ sung rụng vào miệng. Cóc cộc nhảy qua một cách nhọc nhằn. Lưng gầy gập xuống, miệng kêu coọc coọc đau đớn. Chả là từ ngày cóc thăm chuột trên cây cao bị ngã thành tật nguyên. Về hào hiệp , kì đà ngóc đầu lên lè lưỡi chề đời nói:

- Cụ cóc cộc ơi! Tôi có thuốc chữa được bệnh của cụ đó. Mời cụ vào chơi. Tôi biểu cụ bài thuốc tự chữa và liều thuốc sẵn có. Bài này chỉ cần bấm huyệt ở lưng, nhổ bão ở cột sống là khỏi ngay tật gù. Uống mấy con nhộng cây rừng là khỏi đau ê ẩm!

Cóc cộc hơi chột dạ. Nhưng biết mình có gan độc và dẫu bơi vôi thiềm tố nguy hiểm sẵn sàng trừng trị kẻ nào làm hại cóc. Nên vững tâm coọc một tiếng nhận lời vào chơi. Kì đà bung một hòn đá vuông thành sắc cạnh nói dối là hộp thuốc, giả vờ đánh rơi giáng mạnh xuống đầu cóc cộc. Thế là gục xuống bẹp đầu thè lưỡi ra ngoài. Kì đà dùng cạnh sắc của hòn đá chặt bỏ đầu, lột da rất khéo không rây tí nhựa trắng nào, lấy ra cái thân thịt cóc cộc, moi bỏ lòng gan, rồi nhai ngọt sớt như đường. Kì đà hèm một tiếng khoái chí nói:

- Món pờ rô tit thiềm cực bổ với trẻ thơ và người già đây! Thuốc thiềm quả là có hiệu lực!

Sáng hôm sau, kì đà khỏi mệt lao ra ngoài hang sẵn bắt lũng sục. Nó phát hiện ra ếch đá trên núi liền dòn đuôi. Ếch đá nhảy từ núi xuống đồng thung. Kì đà tụt nhanh xuống rượt theo. Ếch đá lặn xuống kênh nước lủi đi. Kì đà lặn theo truy lũng. Ếch đá nhảy thia lia trên mặt hồ. Kì đà phi thuyền theo. Ếch đá hụp xuống chui vào bùn. Kì đà sục đáy hồ tìm. Nước vẫn lên đục lờm. Ếch đá nhảy qua đập rơi tồm xuống suối. Kì đà leo qua đập nhảy ùm theo. Ếch đá chuồn theo dòng chảy. Kì đà bám hậu. Ếch đá lặn ngược dòng. Kì đà cũng quay theo. Ếch đá nhảy lên bờ tạt vào vườn rừng. Kì đà leo lên theo đuôi đến kì cùng. Ếch đá nhảy phốc qua đám cỏ rơi bụp xuống một cái giếng cạn sâu hun hút. Kì đà vọt theo cùng rơi xuống giếng như trời giáng. Ếch đá va đầu vào hòn đá đầu giếng ngất xỉu. Cóc tí bị sa đáy giếng đã lâu chưa lên được. Thấy vậy , kêu cấp cứu oọc oọc eọc eọc vang đến trời. Ông trời sai Thiên Lô xuống cứu cậu, giết kì đà. Đứng trên bờ giếng, Thiên Lô quát ra sấm sét kinh hoàng:

- Con kì đà gian ác kia! Trời có lệnh xử tử mày!

Thiên Lô vung lưới tầm sét tóe tia lửa điện. Cóc tía sợ chớp lóe, hai chi ôm che mắt. Miệng nghiên răng eec eec kêu chết lây. Thiên Lô dùng tay quát:

- Kì đà lên ngay!

Nó ngoác mồm nói:

- Tôi không ăn thịt cóc tía! Gan cóc tía rất độc! Tôi thấy ếch đá lâm nạn. Tôi có biết giếng sâu khó lên. Nhưng cứ liều mình cứu bạn. Cứu người khổ thân. Làm phúc phải tội thế này sao?

Thiên Lô nghe nói cũng mỉm lòng, tạm hoãn bổ búa để lo cứu cậu ông trời cái đã. Thiên Lô thả dây xuống cho cóc tía cắn vào đầu dây, tứ chi ôm xác ếch đá, từ từ kéo lên. Sơ cứu xong, Thiên Lô quay lại vung lưới tầm sét đánh kì đà. Một tiếng nổ dữ dội. Năm quả cầu lửa từ miệng giếng vụt lên. Khói bay khét lẹt. Khi khói tan, trong giếng chỉ có một hòn đá cuội. Thì ra kì đà đã lợi dụng thời cơ vắng mắt Thiên Lô đã nhanh chân leo lên chuồn thẳng. Thiên Lô buồn bã đưa ếch đá về bệnh viện nhà trời chạy chữa. Xem lại băng hình camera nhà trời quay được, Thiên Lô biết mình để sống kẻ thù xin chịu kỉ luật tội chết. Ông trời xem xét Thiên Lô có công cứu cậu cóc tía và ếch đá nên tha cho. Để Thiên Lô chỉ đâu đánh đó được chính xác ông trời phát cho vũ khí mới súng lade thay búa bổ.

Trong phim còn có thêm hình ảnh tôi mua kì đà lột da nhồi trấu. Sau là cảnh hội đồng thi đua nhà trời họp ra quyết định tặng tôi huân chương diệt ác năm 1989. Bộ phim có ý thuyết minh lí do tôi được trời tặng huân chương và phơi trần tội ác của kì đà đã cơ hội tích ác được ác. Tiếp theo bộ phim là lễ trao tặng huân chương. Ông Nam Tào Bắc Đầu đọc quyết định. Ngọc Hoàng trao tặng và ôm hôn tôi nồng nhiệt trong tiếng vỗ tay như sấm động và pháo hoa như mưa sao trên không trung. Ngực tôi chói lọi huân chương 9 cánh sao vàng tượng trưng cho 9 phương trời và bông hồng 10 cánh tượng trưng cho mười phương đất. Tất cả đều làm bằng ánh sáng. Trong buổi lễ tất nhiên là tôi phát biểu cảm tưởng cam ơn nhà trời đã dành cho tôi niềm vinh dự quá lớn, mà thành tích của tôi chưa xứng được như vậy. Sau đó là đại biểu người Việt Nam ở Thiên Cung đến chúc mừng và tặng hoa trời làm bằng mây ngũ sắc. Trong số người Việt có Bà Ý Lan Phu nhân nguyên là Phật Bà sống thời Lý có công phục hưng văn hóa văn nghệ khôi phục nhân phẩm giải phóng nữ tì, chăm giết trâu bò, chăm lo việc nông tang. Khi bà chấp chính đích thân vi hành bắt bọ một dân và xử tội lột da nhồi trấu. Bà có hỏi nhỏ:

- Nước nhà vẫn còn những kẻ đi với phạt mặc áo cà sa ở với ma mặc áo giấy phải không?

Tôi sẽ gặt đầu:

- Dạ!

Trong đôi mắt sáng mây sắc của bà bỗng vương nét u buồn. Khách nhà trời và đồng bào tiền tôi lên phi thuyền con rồng cùng các linh hồn nhà nhái ra về trong niềm lưu luyến vô biên.

Trở lại nhà, cóc cộ và bầy nhái còn vây quanh tôi đọc thơ li biệt bịn địn: “Ôp ộp, Oọc oọc, Uôm uôm, Chẳng chuộc” râm ran một hồi lâu rồi biến. Tỉnh ra tôi biết mình vừa qua một giấc mơ dài...

Kéo ngừng khua. Tông đơ thoi chạy. Dao cạo mặt ngừng lem lém. Lược đặt lên bàn. Cát cái tóc đã xong. Câu chuyện vừa kể hết. Tôi mở ví lấy tiền trả ông thợ:

- Thực lòng cảm ơn ông Thu đã kể một câu chuyện hay! Thì ra con kì đà nhồi trấu này đã từng là một quái vật pha tạp ở đất ở nước đáng nguyên rửa, có cái giá ba vạn chín nghìn (!)...